

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 27/2024
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Електродистрибуција Србије ДОО Београд, против тужене Општине Смедеревска Паланка, ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Пожаревцу и Вишег суда у Смедереву, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Смедереву.

Образложење

Тужилац Електродистрибуција Србије ДОО Београд поднео је тужбу против тужене Општине Смедеревска Паланка 09.10.2023. године, ради повраћаја средстава која су тужиоцу наплаћена на основу решења тужене о локалним комуналним таксама, а која решења су касније поништена у управном поступку. Вредност предмета спора је 55.341.176,77 динара.

Виши суд у Смедереву се решењем П 124/23 од 26.10.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби у овој правној ствари и по правноснажности решења списе устио Привредном суду у Пожаревцу, уз образложење да се ради о спору из надлежности привредног суда, с обзиром да је спор настао између привредног субјекта и правног лица у обављању делатности привредног субјекта.

Привредни суд у Пожаревцу није прихватио своју стварну надлежност и списе предмета је уз пропратни акт П 15/2024 од 17.01.2024. године доставио Врховном суду, ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ...10/23), Врховни суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Смедереву.

Према члану 25. став 1. тачка 7. истог Закона, виши суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

Чланом 27. ставом 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди: у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према наведеној законској одредби (члан 27. став 1. тачка 1), привредни судови су стварно надлежни да суде у споровима између привредних субјеката, без обзира на правну природу спора, што значи да када се ради о привредним субјектима за стварну надлежност привредног суда довољно је да је испуњен субјективни критеријум. Уколико се ради о спору између привредних субјеката и других правних лица за стварну надлежност привредног суда неопходно је да је испуњен и објективни критеријум, односно да се ради о спору између ових лица насталом у обављању привредне делатности. У споровима у коме су обе странке друга правна лица, за суђење је стварно надлежан суд опште надлежности без обзира на правну природу спора.

У конкретном случају ради се о грађанскоправном спору између тужиоца – привредног субјекта и тужене – правног лица која није привредни субјекат, у коме је предмет тужбеног захтева повраћај тужиоцу износа наплаћених износа локалних комуналних такси са каматом. Спор је настао услед обављања јавних овлашћена тужене, будући да је, према наводима тужбе и доказима приложеним уз тужбу, тужена доносила решења којима је за тужиоца утврдила локалну комуналну таксу, (на основу Закона о пореском поступку и пореској администрацији и Закона о финансирању локалне самоуправе у вези са општинском одлуком о локалним комуналним таксама) а која је тужиоцу и наплаћена, с тим да су наведена решења тужене накнадно поништена у поступку пред управним судом.

Сагласно наведеном у овом случају нема услова за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Пожаревцу применом члана 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, јер није испуњен субјективни критеријум - не ради се о спору између привредних субјеката, ни објективни критеријум - спор није настао у обављању привредне делатности парничних странака. Наиме, како је реч је о грађанскоправном спору између странака који је настао у вези са вршењем јавних овлашћења тужене и како вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије, стварно надлежан за поступање је Виши суд у Смедереву, као суд опште надлежности, коме је и поднета тужба у овој правној ставри, применом члана 25. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић